

kommend u. s. w.: लच् सु० 2, 431, 13.

तैभ n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 217.

तैमार्त m. eine Schlangenart AV. 5, 13, 6. 18, 4.

तैमिर (von तिमिर) adj. in Verb. mit रोग Dunkelheit vor den Augen (eine best. Krankheit der Augen; s. तिमिर 2, b) सु० 2, 86, 2.

तैमिरिक (wie eben) adj. an der Krankheit तिमिर (2, b) leidend सु० 2, 186, 5. VARĀH. LAGHŪ. 9, 19.

तैर m., तैरण m. und तैरणी f. N. einer Staude, = कुनीली, रागद RĀGĀN. im ÇKDr.

तैरभुक्त adj. von तीरभुक्ति Verz. d. Oxf. H. 37, b, 4.

तैरश्च adj. von तिरश्ची herrührend, nämlich सामन् oder सूक्त LĀṬ. 6, 8, 12. Ind. St. 3, 217. तैरश्च n. N. eines Sāman ebend.

तैरोविराम (von तिरस् + वि^०) adj. über die Pause hinüberreichend, Bez. des secundären Svarita im Compositum, wenn der ihn regierende Udātta die letzte Silbe des Wortgliedes einnimmt, VS. PRĀT. 1, 118. Einl. zu Nir. LXV.

तैरोव्यञ्जन (von तिरस् + व्य^०) adj. über den Consonanten hinüberreichend, Bez. des secundären Svarita, welcher von seiner in demselben Worte stehenden Udātta - Silbe durch einen oder mehrere Consonanten getrennt ist, VS. PRĀT. 1, 117. Einleit. zu Nir. LXV.

तैरोद्भय adj. = तिरोद्भय ĀḌV. ÇR. 3, 5.

तैर्य (von तीर्य) adj. f. ई zu einem heiligen Badeorte u. s. w. in Beziehung stehend, daher kommend u. s. w. gaṇa मृण्डिकादि zu P. 4, 3, 76. gaṇa व्युष्टादि zu P. 5, 1, 97.

तैर्यक (wie eben) adj. gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

तैर्यिक (wie eben) adj. = तीर्य नित्यमर्हति gaṇa क्त्रेदि zu P. 5, 1, 64. 1) von einem heiligen Badeplatze herkommend, n. Wasser daher: तैर्यिकं भुञ्जते यस्तु मणिनागस्य MBh. 3, 8085. — 2) der die heiligen Badeplätze besucht, m. ein brahmanischer Asket (vgl. तीर्यिक) PRAB. 25, 19. Sch.: = वैदिक. — 3) viell. heilig, geheiligt oder woran Würdige theilnehmen: आद्रकल्पे च देवे च तीर्यिके पर्वणीषु च MBh. 13, 6066.

तैर्य्य (wie eben) gaṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80.

तैर्यगयनिक (von तिर्यगयन) adj. nach dem Sonnenumlauf berechnet, vom Jahr im Gegens. zu सावन: संवत्सरः LĀṬ. 4, 8, 7. अष्टादशभिर्व्यायानादित्यः संवत्सर एव तैर्यगयनिको भवति, आदित्यः खलु शश्वदेकदा षण्मासानुदङ्कति नव चाहानि तथा दृणिणा NIDĀNA 5, 12.

तैर्यगयान (von तिर्यगयानि) adj. thierischen Ursprungs, m. ein Thier M. 7, 150. सु० 2, 400, 5. zu den Thieren in Beziehung stehend: सर्ग SĀMĀKĤJAK. 53 (LASSER: °योन्य).

तैर्यगयानि adj. dass. GAUDAP. zu SĀMĀKĤJAK. 54.

तैर्यगयान्य adj. dass. MBh. 5, 3506. zu den Thieren in Beziehung stehend: सर्ग die Schöpfung der Thiere SĀMĀKĤJAK. 53 (WILS.: °योन). MĀRK. P. 47, 33.

तैल (von तिल) n. 1) Sesamöl, Oel überh. P. 4, 3, 149. Sch. H. 417. AV. 1, 7, 2 (die Hd Schr. तैल). ०कुण्ड 20, 136, 16. GOBH. 1, 7, 20. 4, 2, 22. ०पात्र 3, 5, 8. KAUC. 26. 92. 93. 132. सार्षप^० 30. सार्षपं तैलम् JĀṬ. 1, 233. सर्व-यस्त्विक तैले-यस्त्वित्तैलं प्रशस्यते सु० 1, 184, 19. 27, 20. 103, 10. 182. fgg. M. 4, 83. 8, 272. 328. 10, 88. 12, 63. तिले तैलम् MBh. 3, 1228.

०धौत 6, 3183. R. 6, 72, 22. एतानि तैलानि केमते सुखानि ŚĀB. D. 14, 5. इङ्गदीनां ÇĀK. 89. विस्तीर्यते यशो लोके तैलविन्दु रिवाम्भसि M. 7, 33. अनु-द्योगेन ना तैलं तिले-यो ऽपि हि ज्ञायते PAṆĀT. II, 147. Hit. Pr. 29. लभेत सिकातासु तैलमपि यत्नतः पीडयन् BHART. 2, 5. श्रेयस्तैलं च पि-ण्याकात् VER. 20, 15. न नु तैलनिषेकविन्दुना सह दीपार्चिरूपेति मेदिनी-म् RAGH. 8, 38. Incomp. mit der Pflanze, aus der das Oel gewonnen wird; der Accent auf der letzten Silbe (wird als Suffix betrachtet) P. 5, 2, 29, VĀRT. 8. VOP. 7, 78. Am Ende eines adj. comp. f. म्ना KUMĀRAS. 7, 9. — 2) Weih-rauch RATNAM. im ÇKDr. तैलाद्यं TRĪK. 2, 6, 37. तैलेर्लोकाह्वगन्धं शिरसो ऽपनीय VARĀH. BRH. S. 76, 4. 12. fgg. — Vgl. तीदण^०.

तैलक (von तैल) n. ein Bischen Oel ÇKDr. WILS. — m. v. l. für तै-लिक VARĀH. BRH. S. 16, 32.

तैलकन्द (तैल + कन्द) m. ein best. Knollengewäch RĀGĀN. im ÇKDr. तैलकत्काञ्ज (तैल - कत्क + ञ्) m. Oelkuchen RĀGĀN. im ÇKDr. u. तै-लकिकट्ट. — Vgl. तिलकत्काञ्ज.

तैलकार (तैल + कार) m. Oelmüller: स कौटकस्त्रीगर्भं कुम्भकारा-ञ्जातः । इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डम् ÇKDr.

तैलकिकट्ट (तैल + किकट्ट) n. Oelkuchen RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. ति-लकिकट्ट.

तैलकीट (तैल + कीट) m. ein best. Insect, = तैलिनी, दर्हुनाशिनी, ष-ट्टिन्ध्या (liess: षट्टिन्डु) RĀGĀN. im ÇKDr. unter तैलिनी.

तैलवर्च्य n. von तिलक (भावे und कर्मणि) gaṇa पुरोहितदि zu P. 5, 1, 128. viell. das Auftragen des Stirnzeichens.

तैलङ्ग m. N. pr. eines Landes ÇĀBDAR. im ÇKDr. das heutige Carna-tic; auch adj. COLEBR. Misc. Ess. II, 31. 179.

तैलचौरिका (तैल + चौरि) f. eine Art Schabe (Oeldiebin) ÇĀBDAR. im ÇKDr. — Vgl. तैलपा u. s. w.

तैलव (von तैल) n. die Oelnatur सु० 1, 184, 10.

तैलद्रोणी (तैल + द्रोणी) f. eine mit Oel angefüllte Badewanne R. 2, 66, 14. 16. RĀGĀV. im ÇKDr.

तैलपक (तैल + पक von प trinkend) m. ein best. Vogel M. 12, 63. — Vgl. तैलपा u. s. w.

तैलपर्षिक (von तिलपर्षा) n. 1) eine best. wohlriechende Pflanze, = प्र-न्धियर्षा BHĀVAPR. im ÇKDr. = प्रन्धियर्षा NĪGH. PR. — 2) Sandelholz NĪGH. PR.

तैलपर्षिका m. eine Art Sandelbaum H. 642. HARIV. 12680. Hist. de la vie de HIUEN-TSANG 193. n. das Holz davon AK. 2, 6, 3, 33. — Vgl. तिलपर्षिका.

तैलपर्षी f. 1) Sandelbaum MED. p. 96. — 2) Terpentin MED. RATNAM. 41. — 3) Weihrauch MED. — Vgl. तिलपर्षा, तिलपर्षी.

तैलपा (तैल + पा, f. von प trinkend) f. eine Art Schabe RĀGĀN. im ÇKDr.

तैलपायिका (तैल + पा^०, f. von पायक trinkend) f. dass. AK. 2, 5, 26. H. 1337. MBh. 14, 5069.

तैलपायिन् (तैल + पा^० trinkend) 1) m. a) dass. JĀṬ. 3, 211. MBh. 13, 5509. MĀRK. P. 15, 23. — b) viell. Schwert (Oel trinkend d. i. mit Oel be-strichen): (शक्तिम्) आपतती चिच्छेद् शकुनिस्तैलपायिना MBh. 7, 6713. — 2) f. °पायिनी eine Art Schabe NĪGH. PR.